

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

7. kolovoza 2018.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2001/23/EZ – Područje primjene – Članak 1. stavak 1. – Prijenosi poduzeća – Zaštita prava zaposlenika – Ugovor o javnoj nabavi usluga koji se odnosi na upravljanje gradskom glazbenom školom – Prestanak obavljanja djelatnosti prvog ugovaratelja prije kraja tekuće školske godine i imenovanje novog ugovaratelja na početku sljedeće školske godine – Članak 4. stavak 1. – Zabrana otpuštanja zbog prijenosa – Iznimka – Otpuštanje iz gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, zbog kojih su potrebne promjene u radnoj snazi – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47.”

U predmetu C-472/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Vrhovni sud Kastilje i Leona, Španjolska), odlukom od 12. svibnja 2016., koju je Sud zaprimio 24. kolovoza 2016., u postupku

Jorge Luís Colino Sigüenza

protiv

Ayuntamiento de Valladolid,

In-Pulso Musical SC,

Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL,

Músicos y Escuela SL,

Fondo de Garantía Salarial (Fogasa),

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça, predsjednik vijeća, E. Levits, A. Borg Barthet (izvjestitelj), M. Berger i F. Biltgen, suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. rujna 2017.,

* Jezik postupka: španjolski

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za J. L. Colina Sigüenzu, M. J. M. Blanco Martín, *abogado*,
- za In-Pulso Musical SC, J. Lozano Blanco, *abogado*,
- za španjolsku vladu, A. Gavela Llopis, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, J. Rius i M. Kellerbauer, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 6. prosinca 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 1. Stavka 1. i članka 4. stavka 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL 2001., L 82, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.) kao i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Jorgea Luísa Colina Sigüenze, s jedne strane, i Ayuntamiento de Valladolid (Gradska uprava Valladolida, Španjolska), društva In-pulso Musical SC, društva Músicos y Escuela SL, Miguela del Real Llorentea (u svojstvu stečajnog upravitelja društva Músicos y Escuela), društva Músicos y Escuela i Fonda de Garantía Salarial (Fogasa) (Jamstveni zaposlenički fond (Fogasa), Španjolska), s druge strane, o zakonitosti otpuštanja J. L. Colina Sigüenze u okviru postupka kolektivnog otkazivanja.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Direktiva 2001/23 kodificira Direktivu Vijeća 77/187/EEZ od 14. veljače 1977. o usklađivanju prava država članica o zaštiti prava zaposlenika u slučaju prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL 1977., L 61, str. 26.), kako je izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 98/50/EZ od 29. lipnja 1998. (SL 1998., L 201, str. 88.).
- 4 Članak 1. stavak 1. Direktive 2001/23 propisuje:
 - „(a) Ova se Direktiva primjenjuje na svaki prijenos poduzeća, pogona ili dijela poduzeća ili pogona na drugog poslodavca, koji je posljedica ugovornog prijenosa, pripajanja ili spajanja poduzeća.
 - (b) Podložno podstavku (a) i sljedećim odredbama ovog članka, prijenosom se u smislu ove Direktive smatra prijenos gospodarskog subjekta koji zadržava svoj identitet, znači organizirano grupiranje resursa koje ima za cilj obavljanje gospodarske djelatnosti, bez obzira na to je li ta djelatnost glavna ili sporedna.
 - (c) Ova se Direktiva primjenjuje na javna i privatna poduzeća koja se bave gospodarskim djelatnostima bez obzira na to rade li za dobit ili ne. Administrativna reorganizacija javnih upravnih tijela, ili prijenos upravnih funkcija između javnih upravnih tijela, ne smatra se prijenosom u smislu ove Direktive.”

5 Članak 3. stavak 1. prvi podstavak te direktive predviđa:

„Prava i obveze prenositelja, koja na dan prijenosa proizlaze iz postojećeg ugovora o radu ili radnog odnosa, na temelju takvog prijenosa prenose se na preuzimatelja.”

6 Sukladno odredbama članka 4. stavka 1. prvog podstavka Direktive 2001/23:

„Prijenos poduzeća, pogona ili dijela poduzeća ili pogona sam po sebi prenositelju ili preuzimatelju ne daje temelje za otpuštanje s radnoga mjesta. Ova odredba ne sprečava moguća otpuštanja iz gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, radi kojih su potrebne promjene u radnoj snazi.”

Španjolsko pravo

7 Pravila o pravima zaposlenika u slučaju prijenosa poduzeća definirana su u Real Decretu Legislativo 1/1995 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (Kraljevski zakonodavni dekret 1/1995 kojim se potvrđuje izmijenjeni tekst Zakona o radu) od 24. ožujka 1995. (BOE br. 75 od 29. ožujka 1995., str. 9654.), u verziji koja proizlazi iz Zakona 12/2001 od 9. srpnja 2001. (BOE br. 164 od 10. srpnja 2001., str. 24890.) (u daljnjem tekstu: Zakon o radu).

8 U članku 44. stavcima 1. i 2. Zakona o radu propisano je:

„1. Prijenos poduzeća, radnog centra ili neovisne proizvodne jedinice tog poduzeća ne znači sam po sebi kraj radnog odnosa; na novog poslodavca prelaze prava i obveze prethodnog poslodavca koji postoje na temelju ugovora o radu i socijalne sigurnosti, što uključuje obveze u vezi s mirovinama pod uvjetima koje predviđa posebno primjenjivo zakonodavstvo te općenito sve obveze u području dodatne socijalne zaštite koje je preuzeo prenositelj.

2. Za potrebe ovog članka, prijenosom poduzeća smatra se prijenos gospodarskog subjekta koji zadržava svoj identitet, pod kojim se podrazumijeva organizirano grupiranje resursa radi obavljanja gospodarske djelatnosti, bila ona glavna ili sporedna.”

9 Članak 51. tog zakona, naslovljen „Kolektivno otkazivanje”, predviđa:

„U svrhu odredaba ovog zakona, ‚kolektivno otkazivanje’ znači prestanak ugovora o radu zbog gospodarskih, tehničkih, organizacijskih ili proizvodnih razloga kad u razdoblju od 90 dana obuhvaća barem:

(a) 10 zaposlenika u poduzećima koja zapošljavaju manje od 100 zaposlenika;

(b) 10 posto od broja zaposlenika u poduzećima koja zapošljavaju između 100 i 300 zaposlenika;

(c) 30 zaposlenika u poduzećima koja zapošljavaju više od 300 zaposlenika.

Riječ je o ekonomskim razlozima kad rezultati poduzeća pokazuju negativnu ekonomsku situaciju, kad postoje stvarni ili predviđeni gubici ili kad postoji trajno smanjenje razine redovnih prihoda ili prodaje. U svakom slučaju, smatra se da je smanjenje trajno ako je tijekom triju uzastopnih tromjesečja razina redovnih prihoda ili prodaje niža od razine zabilježene tijekom istog tromjesečja prethodne godine.

[...]

Kolektivnim otkazivanjem smatra se i prestanak ugovorâ o radu cjelokupnog osoblja poduzeća, pod uvjetom da je broj obuhvaćenih zaposlenika veći od pet, koji je uzrokovan potpunom obustavom djelatnosti poduzeća iz istih gore navedenih razloga.

[...]

2. Kolektivnom otkazivanju mora prethoditi razdoblje savjetovanja sa zakonskim zastupnicima zaposlenika u trajanju od najviše 30 kalendarskih dana, odnosno 15 dana za poduzeća s manje od 50 zaposlenika.

[...]

Tijelo nadležno za rad brine se o učinkovitosti razdoblja savjetovanja. Prema potrebi, može uputiti strankama upozorenja i preporuke koje ni u kojem slučaju ne mogu prekinuti ili obustaviti postupak. Nadalje, ne dovodeći u pitanje prethodni stavak, tijekom razdoblja konzultacija tijelo nadležno za rad može, na zajednički zahtjev stranaka, poduzeti odgovarajuće mjere posredovanja u pronalaženju rješenja za probleme nastale kolektivnim otkazivanjem. U istu svrhu može također pružiti pomoć na zahtjev stranke ili na vlastitu inicijativu.

Nakon isteka razdoblja savjetovanja, poslodavac obavještava tijelo nadležno za rad o rezultatima savjetovanja. U slučaju postizanja sporazuma, prosljeđuje se cjelokupna preslika sporazuma. U protivnom, poslodavac šalje zastupnicima zaposlenika i tijelu nadležnom za rad konačnu odluku o kolektivnom otkazivanju, zajedno s uvjetima tog otkazivanja.

[...]

4. Nakon što se odluka dostavi zastupnicima zaposlenika, poslodavac može izdati obavijest o otkazu svakom od zaposlenika na temelju uvjeta iz članka 53. stavka 1. ovog zakona. U svakom slučaju, između datuma kada se o početku razdoblja savjetovanja obavijesti tijelo nadležno za rad i datuma kad otkaz stupi na snagu mora proteći najmanje trideset dana.

[...]

6. Protiv poslodavčeve odluke mogu se podnijeti pravna sredstva predviđena za taj otkaz. Podnošenjem tužbe zastupnika zaposlenika prekidaju se pojedinačni postupci do donošenja odluke o toj tužbi.”

¹⁰ Kolektivno otkazivanje uređeno je člankom 124. Leya 36/2011 reguladora de la jurisdicción social (Zakon 36/2011 o organizaciji socijalnih i radnih sudova) od 10. listopada 2011. (BOE br. 245 od 11. listopada 2011., str. 106584.). Taj članak, naslovljen „Kolektivno otkazivanje zbog gospodarskih, organizacijskih ili tehničkih razloga, razloga proizvodnje ili više sile”, u verziji koja je na snazi od 15. srpnja 2012. određuje:

„1. Poslodavčevu odluku mogu osporiti zakonski zastupnici zaposlenika, u okviru postupka uređenog u sljedećim staccima. Kada tužbu podnose sindikalni predstavnici, potrebno je da su oni u dovoljnoj mjeri sudjelovali u postupku kolektivnog otkazivanja.

2. Tužba se može temeljiti na sljedećim tužbenim razlozima:

- (a) nedostaje pravna osnova navedena u pisanoj obavijesti;
- (b) nije bilo razdoblja savjetovanja, dokumenti iz članka 51. stavka 2. Zakona o radu nisu podneseni ili nije poštovan postupak iz članka 51. stavka 7. tog zakona;
- (c) odluka o otkazivanju donesena je prijevarom, obmanom, prisilom ili zlouporabom prava;
- (d) odluka o otkazivanju donesena je uz povredu temeljnih prava i javnih sloboda.

Zahtjevi koji se odnose na neprimjenu pravila o prioritetu očuvanja radnih mjesta, predviđenih u zakonodavstvu, kolektivnim ugovorima ili sporazumu sklopljenom tijekom razdoblja savjetovanja, ni u kojem slučaju ne mogu biti predmet ovog postupka. Ti se zahtjevi moraju podnijeti u okviru pojedinačnog postupka iz stavka 11. ovog članka.

[...]

6. Tužba se mora podnijeti u prekluzivnom roku od 20 dana od dana sporazuma sklopljenog tijekom razdoblja savjetovanja ili obavijesti zastupnicima zaposlenika o odluci o kolektivnom otkazivanju koju je donio poslodavac.

[...]

9. Nakon što je tužba proglašena dopuštenom, tajništvo je dostavlja poslodavcu tuženiku te mu nalaže da u roku od pet dana, po mogućnosti u elektroničkom obliku, dostavi dokumente i zapisnike iz razdoblja savjetovanja i obavijest o rezultatu tog razdoblja tijelu nadležnom za rad.

U istom nalogu tajništvo poslodavcu daje rok od pet dana da o tužbi zastupnika zaposlenika obavijesti zaposlenike na koje se odnosi kolektivno otkazivanje, kako bi u roku od 15 dana priopćili sudu adresu za dostavu presude.

[...]

11. Presuda se donosi u roku od pet dana od održavanja rasprave te se protiv nje može podnijeti žalba.

Odluka o otkazivanju proglašava se valjanom kada poslodavac, sukladno članku 51. stavku 2. ili članku 7. Zakona o radu, dokaže postojanje pravne osnove na koju se poziva.

Presudom se utvrđuje nepravilnost odluke o otkazivanju kada poslodavac ne dokaže postojanje pravne osnove istaknute u razlogu navedenom u obavijesti o otkazu.

[...]

12. Nakon što postane konačna, presuda se dostavlja strankama i zaposlenicima na koje se odnosi kolektivno otkazivanje, a koji su dostavili sudu adresu za dostavu, u svrhe iz stavka 13. točke (b) ovog članka.

Konačna presuda dostavlja se za informaciju tijelu nadležnom za rad, fondu za nezaposlene i upravi za socijalnu sigurnost, kada nisu bili stranke u postupku.

13. Kada se postupak odnosi na tužbu koju je protiv otkaza pojedinac podnio pred Juzgadam de lo Social [(Radni sud, Španjolska)], primjenjuju se članci 120. do 123. ovog zakona, u skladu sa sljedećim posebnim odredbama:

(a) kada se rasprava odnosi na prioritet koji se daje određenim zaposlenicima, tužbu također treba podnijeti protiv njih.

Tužba se također mora podnijeti protiv zastupnika zaposlenika kada je mjera poduzeta uz njihov pristanak, pod uvjetom da oni koji nisu potpisali sporazum nisu osporili odluku o otkazivanju, u skladu s prethodnim stavicama;

- (b) ako, u skladu s prethodnim stavcima, zastupnici zaposlenika tužbu protiv poslodavčeve odluke podnesu nakon početka postupka koji je pokrenuo pojedinac, taj se postupak prekida dok se ne donese odluka o tužbi koju su podnijeli zastupnici zaposlenika, koja, nakon što postane konačna, djeluje kao pravomoćna u odnosu na pojedinačni postupak, u skladu s člankom 160. stavkom 5. ovog zakona;
- (c) osim razloga iz članka 122. stavka 2. ovog zakona, otkazivanje je nevaljano ako poslodavac nije pokrenuo razdoblje savjetovanja, dostavio dokumente iz članka 51. stavka 2. Zakona o radu, poštovao postupak predviđen u članku 51. stavku 7. tog zakona ili dobio odobrenje stečajnog suda u slučajevima kada je to propisano zakonom.

Otkazivanje ugovora koje odluči izvršiti poslodavac bez poštovanja prioriteta očuvanja radnih mjesta, koji mogu proizlaziti iz zakona, kolektivnih ugovora ili sporazuma sklopljenog tijekom razdoblja savjetovanja, također je nevaljano. Ta se nevaljanost ne odnosi na raskide ugovora do kojih dođe tijekom istog kolektivnog otkazivanja u skladu s prioritetima očuvanja radnih mjesta.”

11 Člankom 160. stavkom 5. tog zakona predviđeno je:

„Konačna presuda djeluje kao pravomoćna u odnosu na pojedinačne postupke koji su u tijeku ili koji će se možebitno pokrenuti, a odnose se na isti predmet kao konačna presuda ili su s njim izravno povezani, neovisno o tome jesu li odnosni postupci pokrenuti pred radnim ili upravnim sudovima. Ti se postupci stoga prekidaju tijekom odlučivanja u kolektivnom postupku. Rješenje o prekidu donosi se čak i ako je donesena prvostupanjska presuda te je žalbeni ili kasacijski postupak u tijeku. Nadležni sud vezan je konačnom presudom u kolektivnom postupku, čak i ako nedosljedna i proturječna narav te konačne presude nije istaknuta u žalbenom postupku pred Tribunalom Supremo [(Vrhovni sud, Španjolska)] čija je svrha osigurati dosljednost sudske prakse.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 12 J. L. Colino Sigüenza od 11. studenoga 1996. bio je zaposlen kao učitelj glazbe u gradskoj glazbenoj školi u Valladolidu (Španjolska). Školom je izvorno upravljala gradska uprava Valladolida, koja je prvotno zaposlila J. L. Colina Sigüenzu.
- 13 Gradska uprava Valladolida prestala je od 1997. izravno upravljati navedenom školom te je pokrenula uzastopne postupke javne nabave radi dodjele te usluge. Ugovaratelj određen nakon tih uzastopnih postupaka bilo je, neprekidno od tog trenutka do 31. kolovoza 2013., društvo Músicos y Escuela, koje je nastavilo djelatnost škole preuzevši upravljanje prostorima, namještajem i instrumentima korištenima za pružanje te usluge. Društvo Músicos y Escuela preuzelo je dio zaposlenika koje je zaposlila ta gradska uprava, uključujući i J. L. Colina Sigüenzu. Ta se djelatnost nastavila doživljavati kao usluga koju građanima pruža navedena gradska uprava Valladolida, kao gradska glazbena škola.
- 14 Zbog smanjenja broja učenika gradske glazbene škole u Valladolidu u školskoj godini 2012./2013., iznosi koje su učenici plaćali za tu uslugu nisu više bili u skladu s onima koje je plaćala gradska uprava Valladolida na temelju ugovora s društvom Escuela y Músicos, zbog čega je to društvo zahtijevalo od navedene uprave iznos od 58 403,73 eura za prvo tromjesečje te školske godine i 48 592,74 eura za njezino drugo tromjesečje.
- 15 Budući da je gradska uprava Valladolida odbila platiti te iznose, društvo Músicos y Escuela zatražilo je 19. veljače 2013. raskid ugovora o dodjeli usluge zbog neispunjenja obveze navedene uprave te je zahtijevalo odgovarajuću naknadu štete. Kao odgovor, ta je gradska uprava u kolovozu 2013. raskinula ugovor zbog povrede obveza društva Músicos y Escuela jer je prestalo obavljati svoje djelatnosti prije ugovorenog roka. Predmet je upućen pred Salu de lo Contencioso-Administrativo Tribunala Superior de Justicia de Castilla y León (Upravni odjel Visokog suda Kastilje i Leóna, Španjolska), koji je, u

brojnim konačnim presudama donesenima tijekom 2014. i 2015., odlučio, s jedne strane, da je gradska uprava Valladolida povrijedila ugovor s društvom Músicos y Escuela jer je u njemu bio predviđen zajamčen iznos prihoda neovisno o broju upisanih učenika i jer je navedena uprava, ne poštujući to jamstvo, sama spriječila nastavak djelatnosti društva Músicos y Escuela, opravdavajući na taj način raskid tog ugovora zbog krivnje te gradske uprave. S druge strane, budući da društvo Músicos y Escuela nije poštovalo svoje obveze jednostrano odlučivši prestati obavljati svoje djelatnosti od 31. ožujka 2013., odbijen mu je zahtjev za naknadu štete.

- 16 U međuvremenu, od 4. ožujka 2013. društvo Músicos y Escuela započelo je razdoblje pregovora i savjetovanja potrebno za provedbu kolektivnog otkazivanja svojeg cjelokupnog osoblja zbog ekonomske situacije koja je proizišla iz sukoba s gradskom upravom Valladolida. Nakon što nije postignut sporazum sa zastupnicima zaposlenika, društvo Músicos y Escuela 27. ožujka 2013. donijelo je odluku o kolektivnom otkazivanju za sve zaposlenike.
- 17 Dana 31. ožujka 2013., nekoliko mjeseci prije kraja školske godine, društvo Músicos y Escuela prestalo je obavljati svoju djelatnost te je 1. travnja 2013. vratilo gradskoj upravi Valladolida prostore, instrumente i sredstva za rad gradske glazbene škole u Valladolidu čije mu je upravljanje bilo povjereno. Društvo Músicos y Escuela izdalo je 4. travnja 2013. obavijest o otkazu svim zaposlenicima, uključujući J. L. Colina Sigüenzu, s učinkom od 8. travnja 2013. To je društvo 30. srpnja 2013. proglašeno insolventnim.
- 18 Budući da je, prema Zakonu o organizaciji socijalnih i radnih sudova, samo zastupnicima zaposlenika društva Músicos y Escuela bilo dopušteno pokrenuti postupak vezano uz kolektivno otkazivanje, oni su podnijeli tužbu protiv odluke o kolektivnom otkazivanju pred Salom de lo Social de Valladolid Tribunala Superior de Justicia de Castilla y León (Socijalni odjel u Valladolidu Visokog suda Kastilje i Leóna, Španjolska), koja je odlukom od 19. lipnja 2013. odbila tu tužbu.
- 19 Zastupnici zaposlenika podnijeli su žalbu protiv te odluke pred Tribunalom Supremo (Vrhovni sud, Španjolska), koji je presudom od 17. studenoga 2014. također odbio njihovu žalbu. Ta je presuda postala konačna.
- 20 U međuvremenu, u kolovozu 2013. gradska uprava Valladolida dodijelila je upravljanje gradskom glazbenom školom u Valladolidu društvu In-pulso Musical te mu je povjerila, kao što je to učinila i s društvom Músicos y Escuela, korištenje prostora, instrumenata i sredstava potrebnih za tu svrhu. Društvo In-pulso Musical započelo je obavljati svoje djelatnosti u rujnu 2013., za školsku godinu 2013./2014. Nakon novog postupka javne nabave, gradska uprava Valladolida ponovno je odredila društvo In-pulso Musical kao ugovaratelja za školske godine 2014./2015. i 2015./2016. To društvo nije zaposlilo nijednog od zaposlenika koji su prethodno radili u toj gradskoj glazbenoj školi, a koji su dobili otkaz kod društva Músicos y Escuela u okviru kolektivnog otkazivanja.
- 21 J. L. Colino Sigüenza podnio je pred Juzgadam de lo Social n° 4 de Valladolid (Radni sud br. 4 u Valladolidu, Španjolska) tužbu protiv društva Músicos y Escuela, gradske uprave Valladolida i društva In-Pulso Musical radi osporavanja svojeg otkaza.
- 22 U presudi od 30. rujna 2015. taj je sud odbio tužbu J. L. Colina Sigüenze s obrazloženjem da je zbog pravomoćnosti presude Tribunala Supremo (Vrhovni sud) od 17. studenoga 2014., kojom je odbijena tužba zastupnika zaposlenika protiv kolektivnog otkazivanja, vezan njome u odnosu na pojedinačnu tužbu koju je zainteresirana osoba podnijela protiv svojeg otkaza, iako ona nije pojedinačno bila stranka postupka u kojem je donesena ta presuda. Osim toga, Juzgado de lo Social n° 4 de Valladolid (Radni sud br. 4 u Valladolidu) smatrao je da društvo In-pulso Musical nije naslijedilo društvo Músicos y Escuela kao poslodavca J. L. Colina Sigüenze, s obzirom na to da je između njegova otkaza i nastavka upravljanja društva In-pulso Musical gradskom glazbenom školom u Valladolidu proteklo gotovo pet mjeseci.

- 23 J. L. Colino Sigüenza podnio je žalbu protiv te odluke sudu koji je uputio zahtjev, Tribunalu Superior de Justicia de Castilla y León (Visoki sud Kastilje i Leóna, Španjolska).
- 24 U prilog svojoj žalbi u biti tvrdi, s jedne strane, da pravomoćnost presude Tribunala Supremo (Vrhovni sud) od 17. studenoga 2014., kojom je odbijena tužba protiv kolektivnog otkazivanja, ne može na njega pojedinačno utjecati jer nije bio stranka u tom postupku, tako da se takvim proširenjem pravomoćnosti povređuje njegovo pravo na djelotvoran pravni lijek, zajamčeno člankom 47. Povelje. S druge strane, tvrdi da je u ovom slučaju došlo do prijenosa poduzeća na društvo In-pulso Musical, tako da se tom transakcijom ne može opravdati otkaz njegova ugovora o radu.
- 25 Taj sud u biti želi doznati, s jedne strane, predstavlja li privremeni prekid pružanja usluga društva Músicos y Escuela između 1. travnja 2013. i početka rujna 2013., kada je upravljanje gradskom glazbenom školom u Valladolidu preuzelo društvo In-pulso Musical, prepreku tomu da se utvrdi kako je riječ o „prijenosu” poduzeća ili pogona u smislu članka 1. Direktive 2001/23 i, s druge strane, dovodi li u situaciji kao što je ona o kojoj on odlučuje primjena nacionalnog prava glede pravomoćnosti do povrede prava na djelotvoran pravni lijek J. L. Colina Sigüenze.
- 26 U tim je okolnostima Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Visoki sud Kastilje i Leóna) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li smatrati da je ostvaren ‚prijenos’ u smislu Direktive 2001/23/EZ ako ugovaratelj kojemu je dodijeljen ugovor o javnoj nabavi usluga upravljanja gradskom glazbenom školom – koji je sva materijalna sredstva primio od gradske uprave (prostori, instrumenti, učionice, namještaj), ima vlastito osoblje i pruža usluge obrazovanja – prestane obavljati djelatnost 1. travnja 2013., dva mjeseca prije kraja školske godine 2012./2013., pri čemu je sva materijalna sredstva vratio gradskoj upravi, koja nije nastavila obavljati djelatnost radi dovršetka školske godine 2012./2013., nego je organizirala novi postupak dodjele ugovora novom ugovaratelju, koji je u rujnu 2013., početkom nove školske godine 2013./2014., nastavio obavljati djelatnost, prilikom čega je gradska uprava novom ugovaratelju prenijela potrebna materijalna sredstva kojima je raspolagao prethodni ugovaratelj gradske uprave (prostori, instrumenti, učionice, namještaj)?
 2. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodno pitanje, treba li u opisanim okolnostima, u kojima je neispunjavanje obveza izvornog nositelja djelatnosti (gradska uprava) prinudilo prvog ugovaratelja da prestane obavljati djelatnost i da otpusti sve svoje zaposlenike, nakon čega je taj izvorni nositelj djelatnosti prenio materijalna sredstva drugom ugovaratelju koji je nastavio istu djelatnost, smatrati da je u smislu članka 4. stavka 1. Direktive 2001/23/EZ do otpuštanja zaposlenika prvog ugovaratelja došlo zbog ‚gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, zbog kojih su potrebne promjene u radnoj snazi’ ili je pak razlog za to bio ‚prijenos poduzeća, pogona ili dijela poduzeća ili pogona’, zabranjen istim člankom?
 3. Ako se u pogledu drugog pitanja smatra da je razlog otpuštanja bio prijenos, što je protivno Direktivi 2001/23/EZ, treba li članak 47. [Povelje] tumačiti na način da mu je protivno nacionalno zakonodavstvo koje sudu zabranjuje da donese meritornu odluku o navodima zaposlenika koji otkaz, do kojeg je došlo u okviru kolektivnog otkazivanja, osporava u pojedinačnom postupku kako bi obranio prava koja proizlaze iz Direktive 2001/23/EZ i Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje (SL 1998., L 225, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.) zbog toga što postoji pravomoćna presuda u pogledu kolektivnog otkazivanja donesena u postupku u kojem zaposlenik nije mogao sudjelovati, ali u kojem su sudjelovali ili su mogli sudjelovati sindikati zastupljeni kod poslodavca i svi kolektivni zakonski zastupnici zaposlenika?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 27 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 1. stavak 1. Direktive 2001/23 tumačiti na način da područjem njezine primjene može biti obuhvaćena situacija poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj ugovaratelj kojem je dodijeljen ugovor o javnoj nabavi usluga upravljanja gradskom glazbenom školom, koji je sva materijalna sredstva potrebna za obavljanje te djelatnosti primio od gradske uprave, prestane obavljati tu djelatnost dva mjeseca prije kraja tekuće školske godine, otpusti osoblje i vrati ta materijalna sredstva gradskoj upravi, koja organizira novi postupak dodjele ugovora samo za sljedeću školsku godinu i prenese novom ugovaratelju ista materijalna sredstva.
- 28 Uvodno valja podsjetiti na to da je Sud utvrdio kako u područje primjene navedene direktive ulaze svi slučajevi u kojima je u okviru ugovornih odnosa došlo do promjene fizičke ili pravne osobe odgovorne za upravljanje poduzetnikom koja zbog toga u odnosu prema zaposlenicima tog poduzetnika preuzima obveze poslodavca, neovisno o tome je li došlo do prijenosa vlasništva nad materijalnom imovinom (presuda od 26. studenoga 2015., Aira Pascual i Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, t. 28. i navedena sudska praksa).
- 29 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, svrha je Direktive 2001/23 osigurati kontinuitet radnih odnosa koji postoje u okviru jednog gospodarskog subjekta, neovisno o promjeni vlasnika. Za utvrđivanje toga postoji li prijenos u smislu te direktive odlučujući je kriterij, dakle, okolnost da je odnosna jedinica sačuvala svoj identitet, što osobito proizlazi iz stvarnog nastavka rada ili njezina preuzimanja (presuda od 9. rujna 2015., Ferreira da Silva e Brito i dr., C-160/14, EU:C:2015:565, t. 25. i navedena sudska praksa).
- 30 Da bi se utvrdilo je li taj uvjet ispunjen, potrebno je uzeti u obzir sve činjenične okolnosti koje su svojstvene predmetnoj operaciji, među kojima su osobito vrsta poduzeća ili pogona o kojima je riječ, postojanje ili nepostojanje prijenosa materijalnih elemenata, poput zgrada i pokretnina, vrijednost nematerijalnih elemenata u trenutku prijenosa, preuzimanje ili nepreuzimanje većeg broja zaposlenika od strane novog direktora poduzeća, postojanje ili nepostojanje prijenosa klijenata kao i stupanj sličnosti djelatnosti koje su se obavljale prije i nakon prijenosa te trajanje eventualnog prekida tih djelatnosti. Ti su elementi, međutim, tek pojedinačni čimbenici u nužno cjelovitoj ocjeni, koji se stoga ne mogu promatrati izdvojeno (presuda od 9. rujna 2015., Ferreira da Silva e Brito i dr., C-160/14, EU:C:2015:565, t. 26. i navedena sudska praksa).
- 31 Sud je posebice istaknuo da je važnost pojedinih kriterija za postojanje prijenosa u smislu Direktive 2001/23 nužno različita s obzirom na djelatnost koja se obavlja, to jest s obzirom na načine proizvodnje ili metode rada u poduzeću, pogonu ili dijelu pogona o kojem je riječ (presuda od 9. rujna 2015., Ferreira da Silva e Brito i dr., C-160/14, EU:C:2015:565, t. 27. i navedena sudska praksa).
- 32 Sud je u tom pogledu ocijenio da u sektoru u kojem se djelatnost ponajprije temelji na radnoj snazi nije moguće zadržati identitet gospodarskog subjekta ako većinu njegovih zaposlenika ne preuzme pretpostavljeni preuzimatelj (presuda od 26. studenoga 2015., Aira Pascual i Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, t. 35. i navedena sudska praksa).
- 33 Međutim, to što novi poduzetnik nije od svojeg prednika preuzeo osoblje čijim se radom on koristio za obavljanje iste djelatnosti nije dostatno da u sektoru u kojem se djelatnost ponajprije temelji na opremi isključi postojanje prijenosa gospodarskog subjekta koji zadržava svoj identitet u smislu Direktive 2001/23 (vidjeti u tom smislu presudu od 26. studenoga 2015., Aira Pascual i Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, t. 41.).

- 34 Postavljeno pitanje valja ispitati upravo s obzirom na tu sudsku praksu, uzimajući u obzir glavne činjenične elemente koje je nacionalni sud naveo u odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku.
- 35 Treba naglasiti, prije svega, da se u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku materijalna sredstva, kao što su glazbeni instrumenti, instalacije i prostori, pokazuju nužnima za obavljanje predmetne gospodarske djelatnosti, koja se odnosi na upravljanje glazbenom školom. U ovom je slučaju nesporno da je gradska uprava Valladolida novom ugovaratelju stavila na raspolaganje sva materijalna sredstva koja je dodijelila prethodnom ugovaratelju.
- 36 Osim toga, budući da se gospodarska djelatnost o kojoj je riječ u glavnom postupku ne može smatrati djelatnošću koja se ponajprije temelji na radnoj snazi jer ona zahtijeva znatnu količinu opreme, sama okolnost da društvo In-pulso Musical nije preuzelo zaposlenike društva Músicos y Escuela ne isključuje postojanje prijenosa poduzeća u smislu Direktive 2001/23.
- 37 Nadalje, kada je riječ o okolnosti da je materijalna imovina koja je nužna za obavljanje djelatnosti o kojoj je riječ u glavnom postupku oduvijek pripadala gradskoj upravi Valladolida, valja podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz točke 28. ove presude, pitanje prijenosa vlasništva nad materijalnom imovinom nije relevantno za primjenu Direktive 2001/23.
- 38 U tom pogledu Sud je posebice utvrdio da to što materijalna imovina koju je preuzeo novi poduzetnik nije pripadala njegovu predniku, nego ju je javni naručitelj jednostavno stavio na raspolaganje, ne može isključiti postojanje prijenosa poduzeća u smislu spomenute direktive (presuda od 26. studenoga 2015., Aira Pascual i Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, t. 39. i navedena sudska praksa).
- 39 Iz toga slijedi da bi tumačenje članka 1. stavka 1. točke (b) Direktive 2001/23 koje bi iz njezina područja primjene isključilo situaciju u kojoj je materijalna imovina nužna za obavljanje djelatnosti o kojoj je riječ oduvijek bila u vlasništvu preuzimatelja (gradska uprava u Valladolidu) djelomično oduzelo spomenutoj direktivi njezin koristan učinak (vidjeti presudu od 26. studenoga 2015., Aira Pascual i Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, t. 40.).
- 40 Naposljetku, s obzirom na kriterije navedene u točki 30. ove presude, drugi elementi podneseni Sudu potkrepljuju postojanje „prijenosa poduzeća” u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 2001/23 u glavnom predmetu. Isto vrijedi i za preuzimanje učenika društva Músicos y Escuela od strane društva In-pulso Musical i za njegovo preuzimanje od rujna 2013. usluga koje je društvo Músicos y Escuela pružalo do 1. travnja 2013.
- 41 Štoviše, iz sudske prakse Suda proizlazi da privremena obustava djelatnosti poduzeća tijekom samo nekoliko mjeseci ne znači da gospodarski subjekt o kojem je riječ u glavnom postupku nije zadržao svoj identitet i, prema tome, ne isključuje postojanje prijenosa poduzeća u smislu navedene direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 9. rujna 2015., Ferreira da Silva e Brito i dr., C-160/14, EU:C:2015:565, t. 31.).
- 42 S tim u vezi, Sud je među ostalim utvrdio kako je činjenica da je poduzeće u vrijeme prijenosa bilo privremeno zatvoreno i da nije imalo zaposlenika u svojoj službi svakako element koji treba uzeti u obzir pri ocjeni je li još postojeći gospodarski subjekt prenesen. Međutim, privremeno zatvaranje poduzeća i posljedična odsutnost osoblja u vrijeme prijenosa ne isključuju sami po sebi postojanje prijenosa poduzeća u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 2001/23 (presuda od 15. lipnja 1988., Bork International i dr., 101/87, EU:C:1988:308, t. 16. i navedena sudska praksa).
- 43 Taj se zaključak osobito nameće u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je prestanak djelatnosti poduzeća, iako se proširio na razdoblje od pet mjeseci, obuhvaćao tri mjeseca školskih praznika.

- 44 Slijedom navedenog, privremena obustava djelatnosti poduzeća i to što društvo In-pulso Musical nije preuzelo zaposlenike društva Músicos y Escuela ne znači da gospodarski subjekt o kojem je riječ u glavnom postupku nije zadržao svoj identitet i, prema tome, ne isključuje postojanje prijenosa poduzeća u smislu te direktive.
- 45 U konačnici, sud koji je uputio zahtjev treba u svjetlu iznesenih razmatranja i vodeći računa o svim okolnostima koje obilježavaju transakciju o kojoj je riječ utvrditi je li u glavnom predmetu došlo do prijenosa poduzeća.
- 46 U tim okolnostima na prvo pitanje valja odgovoriti da članak 1. stavak 1. Direktive 2001/23 treba tumačiti na način da njezinim područjem primjene može biti obuhvaćena situacija poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj ugovaratelj kojem je dodijeljen ugovor o javnoj nabavi usluga upravljanja gradskom glazbenom školom, koji je sva materijalna sredstva potrebna za obavljanje te djelatnosti primio od gradske uprave, prestane obavljati tu djelatnost dva mjeseca prije kraja tekuće školske godine, otpusti osoblje i vrati ta materijalna sredstva gradskoj upravi, koja organizira novi postupak dodjele ugovora samo za sljedeću školsku godinu i prenese novom ugovaratelju ista materijalna sredstva.

Drugo pitanje

- 47 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4. stavak 1. Direktive 2001/23 tumačiti na način da u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku – kada ugovaratelj kojem je dodijeljen ugovor o javnoj nabavi usluga upravljanja gradskom glazbenom školom prestane obavljati tu djelatnost dva mjeseca prije kraja tekuće školske godine i otpusti osoblje, a novi ugovaratelj nastavi obavljati djelatnost na početku sljedeće školske godine – valja smatrati da je do otpuštanja zaposlenika došlo zbog „gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, zbog kojih su potrebne promjene u radnoj snazi” ili da je uzrok otpuštanja bio „prijenos poduzeća, pogona ili dijela poduzeća ili pogona”.
- 48 Uvodno treba podsjetiti da se, kao što je to Sud opetovano presudio, navedenom direktivom želi zaštititi prava zaposlenika u slučaju promjene poslodavca omogućujući im da nastave raditi za novog poslodavca pod istim uvjetima kao što su oni dogovoreni s prenositeljem (vidjeti osobito presudu od 27. studenoga 2008., Juuri, C-396/07, EU:C:2008:656, t. 28. i navedenu sudsku praksu). Svrha je navedene direktive osigurati, koliko je to moguće, da ugovori o radu ostanu nepromijenjeni nakon prijenosa, kako bi se spriječilo dovođenje odnosnih zaposlenika u nepovoljniji položaj samo zbog toga što je došlo do prijenosa (presude od 17. prosinca 1987., Ny Mølle Kro, 287/86, EU:C:1987:573, t. 25. i od 26. svibnja 2005., Celtec, C-478/03, EU:C:2005:321, t. 26.).
- 49 Međutim, kao što to proizlazi iz samog teksta članka 3. stavka 1. prvog podstavka Direktive 2001/23, zaštita koju ta direktiva želi osigurati odnosi se samo na zaposlenike koji u trenutku prijenosa imaju postojeći ugovor o radu ili radni odnos.
- 50 S tim u vezi, valja podsjetiti na to da se, u skladu sa sudskom praksom Suda, osim u slučaju posebne drukčije odredbe, na tu direktivu mogu pozivati samo zaposlenici kojima je u trenutku prijenosa ugovor o radu ili radni odnos u tijeku. Postojanje ili nepostojanje ugovora o radu ili radnog odnosa u tom trenutku mora se ocijeniti s obzirom na nacionalno pravo, no pod uvjetom da se poštuju prisilne odredbe te direktive o zaštiti zaposlenika od otkaza zbog prijenosa (presuda od 15. lipnja 1988., Bork International i dr., 101/87, EU:C:1988:308, t. 17.).
- 51 S tim u vezi, potrebno je navesti da, na temelju članka 4. stavka 1. Direktive 2001/23, prijenos poduzeća, pogona ili dijela poduzeća ili pogona sam po sebi prenositelju ili preuzimatelju ne daje razlog za otkazivanje.

- 52 Slijedom toga, za zaposlenike čiji je ugovor o radu ili radni odnos prestao s učinkom od dana koji prethodi danu prijenosa, protivno članku 4. stavku 1. Direktive 2001/23, valja smatrati da su i dalje zaposlenici poduzeća na dan prijenosa, što dovodi osobito do toga da se poslodavčeve obveze u odnosu na njih automatski prenose s prenositelja na preuzimatelja (presuda od 12. ožujka 1998., Dethier Équipement, C-319/94, EU:C:1998:99, t. 35. i navedena sudska praksa).
- 53 Da bi se utvrdilo je li otkazivanje obrazloženo isključivo činjenicom prijenosa, protivno članku 4. stavku 1. Direktive 2001/23, valja uzeti u obzir objektivne okolnosti u kojima je ono provedeno (presuda od 15. lipnja 1988., Bork International i dr., 101/87, EU:C:1988:308, t. 18.).
- 54 S tim u vezi, u odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku navodi se da je do otkaza J. L. Colinu Sigüenzi došlo na dan koji prethodi onom prijenosa djelatnosti na društvo In-pulso Musical i da je taj prekid radnog odnosa obrazložen nemogućnošću da društvo Músicos y Escuela plaća svoje osoblje, a takva je situacija nastala jer je gradska uprava Valladolida povrijedila odredbe ugovora s društvom Músicos y Escuela. Stoga se čini da te okolnosti govore u prilog kvalifikaciji otpuštanja osoblja društva Músicos y Escuela zbog „gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga” u smislu članka 4. stavka 1. Direktive 2001/23, pod uvjetom, međutim, da okolnosti koje su dovele do otpuštanja svih zaposlenika i zakašnjelog određivanja novog pružatelja usluga ne predstavljaju namjernu mjeru kojom se zaposlenike željelo lišiti prava koja im dodjeljuje Direktiva 2001/23, a što je na nacionalnom sudu da provjeri.
- 55 S obzirom na prethodna razmatranja, na drugo pitanje valja odgovoriti da članak 4. stavak 1. Direktive 2001/23 treba tumačiti na način da je u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku – kada ugovaratelj kojem je dodijeljen ugovor o javnoj nabavi usluga upravljanja gradskom glazbenom školom prestane obavljati tu djelatnost dva mjeseca prije kraja tekuće školske godine i otpusti osoblje, a novi ugovaratelj nastavi obavljati djelatnost na početku sljedeće školske godine – očito da je do otpuštanja zaposlenika došlo zbog „gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, radi kojih su potrebne promjene u radnoj snazi” u smislu te odredbe, pod uvjetom da okolnosti koje su dovele do otpuštanja svih zaposlenika i zakašnjelog određivanja novog pružatelja usluga ne predstavljaju namjernu mjeru kojom se te zaposlenike željelo lišiti prava koja im dodjeljuje Direktiva 2001/23, a što je na nacionalnom sudu da provjeri.

Treće pitanje

- 56 Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li Direktivu 2001/23 i pravo na djelotvoran pravni lijek, utvrđeno u članku 47. Povelje, tumačiti na način da im je protivan nacionalni propis glede pravomoćnosti, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji nacionalnim sudovima zabranjuje da odlučuju o osporavanju, na temelju Direktive 2001/23, pojedinačnog otkaza zaposleniku do kojeg je došlo u okviru kolektivnog otkazivanja, kada je sudska odluka u postupku glede kolektivnog otkazivanja, u odnosu na koju samo zastupnici zaposlenika mogu intervenirati, već donesena.
- 57 Treba podsjetiti na to da je prema ustaljenoj sudskoj praksi postupak utvrđen člankom 267. UFEU-a instrument suradnje između Suda i nacionalnih sudova zahvaljujući kojem Sud nacionalnim sudovima daje elemente za tumačenje prava Unije koji su im potrebni za rješavanje spora koji se pred njima vodi (vidjeti, među ostalim, presude od 16. srpnja 1992., Meilicke, C-83/91, EU:C:1992:332, t. 22. i od 24. ožujka 2009., Danske Slagterier, C-445/06, EU:C:2009:178, t. 65.).
- 58 U okviru te suradnje samo je na nacionalnom sudu pred kojim se vodi spor, koji jedini ima izravna saznanja o činjenicama iz kojih spor proizlazi i koji snosi odgovornost za sudska odluku koju će donijeti, da s obzirom na posebnosti predmeta procijeni i potrebu za prethodnom odlukom kako bi mogao donijeti svoju odluku i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu. Stoga je Sud u načelu dužan donijeti odluku kad se postavljena pitanja odnose na tumačenje prava Unije (vidjeti, među ostalim,

presude od 13. ožujka 2001., PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, t. 38.; od 6. prosinca 2001., Clean Car Autoservice, C-472/99, EU:C:2001:663, t. 13. i od 5. veljače 2004., Schneider, C-380/01, EU:C:2004:73, t. 21.).

- 59 Međutim, potreba da se osigura tumačenje prava Unije koje bi bilo korisno nacionalnom sudu zahtijeva da on odredi činjenični i zakonodavni okvir unutar kojeg se nalaze pitanja koja postavlja ili da barem objasni činjenične tvrdnje na kojima se ona temelje (vidjeti, među ostalim, presudu od 26. siječnja 1993., Telemarsicabruzzo i dr., C-320/90 do C-322/90, EU:C:1993:26, t. 6. i rješenje od 13. srpnja 2006., Eurodomus, C-166/06, neobjavljeno, EU:C:2006:485, t. 9.).
- 60 Treba napomenuti da odluka kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku ne sadržava dovoljno informacija u vezi s mjerodavnim nacionalnim pravnim okvirom. Sud koji je uputio zahtjev nije dostavio nikakve informacije o primjeni načela pravomoćnosti u smislu članka 124. stavka 13. točke (b) Zakona o organizaciji socijalnih i radnih sudova.
- 61 Osim toga, članak 160. stavak 5. tog zakona, na koji upućuje njegov članak 124. stavak 13. točka (b), određuje da je pravomoćnost ograničena na predmet postupka. S jedne strane, odluka kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku ne sadržava nikakve informacije o članku 160. stavku 5. tog zakona, a s druge strane, kao što je to španjolska vlada istaknula na raspravi, kako bi se ispitalo je li predmet postupka istovjetan, u ovom slučaju, s obzirom na kolektivnu prirodu otkazivanja i prijenosa koji se odnose na cjelokupno osoblje, treba uzeti u obzir i druge odredbe španjolskog procesnog prava.
- 62 U tim okolnostima, s obzirom na to da Sud ne raspolaže potrebnim elementima da bi na koristan način odgovorio na njega, treće pitanje valja proglašiti nedopuštenim.

Troškovi

- 63 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (peto vijeće) odlučuje:

- 1. Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da njezinim područjem primjene može biti obuhvaćena situacija poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj ugovaratelj kojem je dodijeljen ugovor o javnoj nabavi usluga upravljanja gradskom glazbenom školom, koji je sva materijalna sredstva potrebna za obavljanje te djelatnosti primio od gradske uprave, prestane obavljati tu djelatnost dva mjeseca prije kraja tekuće školske godine, otpusti osoblje i vrati ta materijalna sredstva gradskoj upravi, koja organizira novi postupak dodjele ugovora samo za sljedeću školsku godinu i prenese novom ugovaratelju ista materijalna sredstva.**
- 2. Članak 4. stavak 1. Direktive 2001/23 treba tumačiti na način da je u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku – kada ugovaratelj kojem je dodijeljen ugovor o javnoj nabavi usluga upravljanja gradskom glazbenom školom prestane obavljati tu djelatnost dva mjeseca prije kraja tekuće školske godine i otpusti osoblje, a novi ugovaratelj nastavi obavljati djelatnost na početku sljedeće školske godine – očito da je do otpuštanja zaposlenika došlo zbog „gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, radi kojih su potrebne promjene u radnoj snazi” u smislu te odredbe, pod uvjetom da okolnosti koje su**

dovele do otpuštanja svih zaposlenika i zakašnjelog određivanja novog pružatelja usluga ne predstavljaju namjernu mjeru kojom se te zaposlenike željelo lišiti prava koja im dodjeljuje ta direktiva, a što je na nacionalnom sudu da provjeri.

Potpisi